

Ministerstvo kultury

Maltézské náměstí 471/1
P. O. BOX 74
118 11 Praha 1 - Malá Strana

Národní památkový ústav
ústřední pracoviště
Valdštejnské nám. 3/162, Praha 1

Došlo

28 -11- 2011

telefon: 257 085 111
fax: 257 322 181
e-mail: posta@mkcr.cz

Čj.

9113

Přílohy:

Odd: DE/13



MKCRX00338HV

Vážený pan
Ing. Miroslav Palata
Na Kodymce 25/14
160 00 Praha 6 – Dejvice

Vážená paní
Ing. Lenka Palatová
Na Kodymce 25/14
160 00 Praha 6 – Dejvice

Váš dopis značky

Naše značka

č. j. MK 39540/2011 OPP
MK-S 322/2011 OPP

Vyřizuje/linka

Ing. J. Dvořáková/431

V Praze dne

29. 7. 2011

Věc: řízení o prohlášení souboru věcí rodinné vily č. p. 25 na pozemku parc. č. 2964, spolu se zahradou a oplocením na poz. parc. č. 2965 a spolu s pozemkem parc. č. 2964, k. ú. Dejvice, Praha 6, za kulturní památku – rozhodnutí

V příloze Vám zasíláme rozhodnutí Ministerstva kultury č. j. MK 39540/2011 OPP, spis. zn. MK-S 322/2011 OPP, ve výše uvedené věci.

v z.

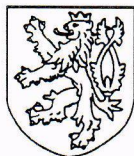
Mgr. Petra Ulbrichová
vedoucí oddělení ochrany kulturních památek
v odboru památkové péče Ministerstva kultury

Příloha: 1 x rozhodnutí Ministerstva kultury č. j. MK 39540/2011 OPP, sp. zn. MK-S 322/2011 OPP ze dne 29. 7. 2011

Ministerstvo kultury
odbor památkové péče
Maltézské náměstí 1
118 01 Praha 1 - Malá Strana
IČO: 00023871 ①

Stejnopis rozhodnutí:

Národní památkový ústav, ústřední pracoviště
Národní památkový ústav, územní odbor. prac. v hl. m. Praze
Magistrát hl. m. Prahy, odbor památkové péče
Katastrální úřad pro hl. m. Prahu, Katastrální pracoviště Praha
vlastní



Rozhodnutí nabylo právní moci: *22. 8. 2011*
za správnost: *J. Dvořák*

V Praze dne 29. 7. 2011
Č. j.: MK 39540/2011 OPP
sp. zn. MK-S 322/2011 OPP

ROZHODNUTÍ

Ministerstvo kultury jako příslušný orgán státní správy na úseku státní památkové péče určený ustanovením § 2 odst. 1 zákona č. 20/1987 Sb., o státní památkové péči, ve znění pozdějších předpisů,

prohlašuje

podle ustanovení § 2 odst. 1 a) zákona č. 20/1987 Sb., o státní památkové péči, ve znění pozdějších předpisů, **soubor „Mölzerova vila“, který sestává z: rodinné vily č. p. 25 na pozemku parc. č. 2964, zahrady a oplocení na poz. parc. č. 2965 a pozemku parc. č. 2964, k. ú. Dejvice, Praha 6, za kulturní památku.**

V tomto řízení dle § 27 odst. 1 písm. a) zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, v platném znění, (dále jen správní řád) jsou účastníci řízení vlastníci souboru – Ing. Miroslav Palata a Ing. Lenka Palatová, oba bytem Na Kodymce 25/14, Praha 6 – Dejvice, 160 00.

Nedílnou součástí výroku tohoto rozhodnutí je zakres umístění předmětné kulturní památky do kopie katastrální mapy.

O d ů v o d n ě n í

Ministerstvo kultury obdrželo od Národního památkového ústavu, územního odborného pracoviště v hl. m. Praze, podnět k řízení o prohlášení souboru „Mölzerova vila“, který sestává z: **rodinné vily č. p. 25 na pozemku parc. č. 2964, zahrady a oplocení na poz. parc. č. 2965 a pozemku parc. č. 2964, k. ú. Dejvice, Praha 6, za kulturní památku.**

Ministerstvo kultury podnět vyhodnotilo, shledalo ho důvodným, a na jeho základě zahajuje řízení o prohlášení souboru výše uvedených nemovitostí za kulturní památku.

Jde o rodinnou a nájemní funkcionalistickou vilu z let 1938 – 1939 od architekta Františka M. Černého. **Čtyřpodlažní vila** (1. PP, 1. NP, 2. NP, 3. NP) na obdélném půdorysu, s částečně zapuštěným suterénem, s ustoupeným posledním podlažím s terasou a plochou střechou je situována na nárožní parcele. Jihozápadní průčelí domu obrácené do ulice Na Kodymce otevírá pohled na suterénní podlaží s vjezdem do garáže, úzkými okny prádelny a sušárny). Členěné je, ostatně jako i ostatní průčelí, výrazně horizontálně, s pásovým oknem v 1. a 2. NP, s posledním podlažím ustoupeným a s terasou. Pravé nároží 2. NP je prosklené (zimní zahrada). V přízemí při levém nároží je situováno krátké schodiště se vstupem do přízemní garsoniéry. Vstup kryje vykonzolovaná markýza se sklobetonovým zastřešením.

Jihovýchodní průčelí obrácené do zahrady a pohledově se obracející do parku za ulicí Na Špitálce je opět členěné důsledně horizontálně. Ve vyšší třípodlažní části domu je v každém podlaží pás sdružených oken doplněný balkonem s tyčovým zábradlím, v přízemí spojený několika stupni s terénem zahrady. Přízemí pod balkonem a dále až k levému nároží domu je vykonzolované, s částečně viditelným suterénem (okno s drátosklem prosvětlující suterénní chodbu u sklepů). V nižší předstoupené části ukončené terasou je pásové okno v přízemí a prosklené nároží ve 2. NP (zimní zahrada).

Severovýchodní průčelí jako téměř nečleněná plocha, pouze s trojicí pásových oken v každém podlaží v pravé polovině fasády (kombinace velkoplošných oken s úzkými větracími okénky, které zajišťují odvětrání spíže a WC). Vlevo se uplatňuje pohled na boční stěnu tělesa balkonů, vpravo markýza hlavního vstupu.

Severozápadní vstupní průčelí se částečně obrací do zahrady, částečně do ulice Na Kodymce. Fasáda je opět členěná pásem sdružených oken, v přízemí na střední ose přerušeném prvkem hlavního vstupu s výrazně vykonzolovanou markýzou (opět sklobetonové zastřešení). Široce pojednaný vstup tvoří složené dvoukřídlé dveře v kovových rámech se skleněnými výplněmi (původně drátosklo, po rekonstrukci bylo použito strukturované sklo napodobující původní vzhled výplní). Při pravém nároží v přízemí je situováno schodiště do přízemního bytu, nejvyšší podlaží (3. NP) je v pravé části ustoupené (terasa), se slepým otvorem suplující poslední pole pásového okna, jak se uplatňuje ve spodních podlažích.

Suterénní podlaží zaujímá plochu přibližně 2/3 půdorysu domu. Od počátku bylo vyhrazeno technickému zázemí, byla tu umístěna kotelna, sklad paliva, několik malých prostor sklepních kójí, garáž a prádelna se sušárnou. Po rekonstrukci v 90. letech současní majitelé přizpůsobili stávající garáž novým potřebám, její plocha se zvětšila na úkor prostoru někdejší prádelny. Původní garáž byla mnohem užší a koncipovaná pouze na jeden automobil.

Další podlaží domu jsou již čistě obytná. Dispozičně jsou obytné místnosti uspořádány směrem k jihovýchodu a jihozápadu, kuchyně se zázemím na severovýchod.

Hlavní domovní vstup v přízemí vede do schodišťového prostoru s půlkruhově zatočeným schodištěm se smíšenými rameny, které probíhá ze suterénu až do 3. NP. Schodiště je tvořeno ocelovou konstrukcí stupnic propojenou s trubkovou konstrukcí zábradlí. Stupnice jsou opatřeny kruhovými perforovanými otvory, které měly prosvětlovat schodišťový prostor pod nimi, na pochozí ploše byly kryté gumou v modré barvě. Stěny schodiště byly opatřeny až do stropu inkrustací, která byla spolu s ocelovou konstrukcí schodiště nástříkána v šedostříbrné barvě. Podobně byly nástříkány i skleněné cylindry nástěnných svítidel. V černé barvě byly pouze zárubně dveří do bytů a trubkové zábradlí. (po rekonstrukci byly odstraněny zbytky inkrustace, místo gumy na schodnicích byl použit jiný, ale barevně shodný materiál). Podlaha přízemní podesty je pokryta terrazem, s obdélným luxferovým polem prosvětlujícím chodbu v suterénu. Povrch podest v dalších patrech byl již jednotně koncipován s gumovým modrým povrchem schodišťových stupňů. Z přízemí byl původně přístup do dvou bytů, vstup do někdejší garsoniery správce je ale dnes zazděný a celé přízemí zaujímá jediná bytová jednotka současných majitelů. Oba byty v 1. i 2. NP mají tak v dnešní době téměř stejnou dispozici. Byt ve 3. NP je obdobný, pouze díky sousední terase o třetinu zmenšený. Vstupuje se do haly spojené s komunikační chodbou, obíhající kolem zaoblené zdi schodišťového prostoru, proti vstupu jsou malé prostory WC a šatny, další dveře nalevo ústí do kuchyně. Dnešní kuchyně jsou rozšířené o původně samostatný rohový pokojík pomocnice (v plánech označený též jako pokoj děvčete), z druhé strany je umístěna malá spíž. Největší prostor v bytě zaujímá „obytná místnost“, dnes obývací pokoj při jihovýchodním průčelí, v přízemí propojený se zimní zahradou oddělenou skleněnou stěnou, přes níž je přístup na venkovní balkon. Ve 2. NP se z obývacího pokoje vstupuje přímo na balkon. V přízemí na prostor obývacího pokoje navazuje chodba oddělující tři pokoje při jihozápadním průčelí, ve střední části s koupelnou. Ve 2. NP jsou na jihozápad situovány pouze dva pokoje s koupelnou, přičemž rohová ložnice na jih je navíc propojená se zimní zahradou v nároží, namísto chodby je s výhledem do zahrady vsunuta ještě úzká místnost dětského pokoje. Ve 3. NP je situován

byt o rozsahu 2 + 1, s balkonem přístupným jak z obývacího pokoje, tak z ložnice. V jižní části domu, přístupná z poslední podesty schodiště, je terasa. Vstup na terasu je částečně obestavěn zdí, nezastrěšen, s žebříkem, umožňujícím přístup na plochu střechu domu. Otevřená plocha terasy byla původně kryta cementovými deskami a doplněna čtvercovými květníky a kamenným stolem, v zábradlí terasy jsou dochovány i otvory pro slunečníky.

Zahrada obklopující vilu byla od počátku jednotně koncipovaná. Některé druhy dřevin se dokonce zachovaly až do dnešní doby. Důležitou součástí a výtvarnou složkou byla realizace zahradního bazénku se schodištěm, obloženým keramickým obkladem, s pozoruhodnou a původní mozaikou na podlaze bazénku s motivem podmořského života (rybky a korály v modro-zeleno-žluto-hnědých tónech). **Oplocení:** v kombinaci kovových sloupků a polí s drátěnými výplněmi bylo z větší části provedeno nově, některé úseky ale byly zachovány z původního oplocení, které bylo v 90. letech v dezolátním stavu.

Dnešní barevnost vily vychází z původního stavu, fasády jsou laděny do okrového tónu a doplněny vínově červeným nátěrem okenních rámců a oplocení.

Národní památkový ústav, územní odborné pracoviště v hl. městě Praze, ve svém stanovisku uvádí k historii objektu množství zajímavých souvislostí, z nich především uvádíme: „*Rodinná a nájemní funkcionalistická vila z let 1938 - 39 od architekta Františka M. Černého postavená pro rodinu významného politického činitele, odborníka a mecenáše inženýra Eustacha Mölzer. (...) Stavba podle projektu F. M. Černého z února 1938 byla povolena 1. dubna téhož roku a kolaudována 9. března 1939. V 1. 1996—97 proběhla rekonstrukce stavby podle projektu ing. arch. P. Ullmanna a ing. D. Reichla. (...) Vila se čtyřmi bytovými jednotkami původně sloužila jako rodinná, s jedním nájemním bytem ve 2. patře. Suterén byl vyhrazen technickému zázemí. V přízemí byly realizovány dvě bytové jednotky, malá garsoniéra s vlastním vstupem ze zahrady pro šoféra a zahradníka v jedné osobě a větší třípokojový byt Eustacha Mölzer. Oberthorovi obývali nejhonosnější čtyřpokojový byt v 1. patře s prosklenou zimní zahradou v nároží. Nájemní byt v ustoupeném posledním podlaží byl díky terase pouze dvoupokojový. V 50. letech po nástupu totalitní moci se situace změnila a do vily byli nastěhováni další nájemníci. Byty byly dále rozděleny příčkami na menší bytové jednotky. Oberthorovi s tchánem byli sestěhováni do 1. patra a jejich čtyřpokojový byt byl rovněž rozdělen. V tomto stavu a bez výraznějších stavebních úprav se objekt udržel až do počátku 90. let, kdy se vrátil potomkům manželů Oberthorových. Od nich zchátralou vilu v polovině 90. let odkoupili současní majitelé. Nebývale citlivá a památkově laděná rekonstrukce proběhla v letech 1996 - 1997. V nejbližší době je plánována oprava střechy, terasy a renovace fasády.*“

Stanovisko dále mimo jiné odkazuje na odbornou literaturu, která tuto vilu zmiňuje jako významný příklad meziválečné funkcionalistické tvorby u nás (např. Švácha. R.. Od moderny k funkcionalismu, Praha 1998, s. 470, 471, Benešová, M., Akad. arch. F. M. Černý, in: Architektura ČSR, roč. 38, 1979, s. 48) a k samotné realizaci doplňuje: „*Pozoruhodná pozdně funkcionalistická stavba řešená s neobyčejným výtvarným citem, který je pro jejího tvůrce, architekta F. M. Černého, charakteristický. Objekt vykazuje řadu základních znaků funkcionalistické architektury. Jedná se o logicky řešené kubické těleso s plochou střechou a ustoupeným posledním patrem s terasou, které je důsledně členěno horizontálním způsobem. Vnitřní prostory jsou prosvětleny pásy sdružených oken, zahradní fasáda je doplněna subtilními konstrukcemi balkonů, které jsou ještě odlehčeny průsvitnou sklobetonovou podlahou podobně jako markýzy nad domovními vstupy. Neobyčejně výtvarným dojmem působí prvek jinak zcela technické konstrukce hlavního domovního schodiště. A to zejména díky perforovaným otvorům, které mají i prosvětlovací funkci, jednak díky celkovému barevnému konceptu schodišťového prostoru laděnému do modro - šedostříbrné barvy. Rovněž efekt skleněných výplní z drátoskla (dnes strukturovaného skla) umocňuje výsledný estetický dojem. (...) Architekt Černý sledoval v proudu československé meziválečné architektury linii výtvarně esteticky pojatého funkcionalismu. Fasádu vily s průběžnými*

okenními pásy také komponoval podle zákonitostí ideálního proporčního schématu, tzv. zlatého řezu. Akvarelové skicy prvních návrhů domu z roku 1938 zobrazují ještě odlišné řešení obvodového pláště ve variantách s balkony či krytými lodžemi či dokonce navýšením domu o částečné 4. NP se střešní terasou. Projektová dokumentace z února 1939 již odpovídá dnešní realizaci.“ Stanovisko Regionální komise NPÚ shrnuje památkovou hodnotu vily: „Rodinná a nájemní vila představuje hodnotný příklad funkcionalistické vilové architektury se zahradou. Hodnotu objektu umocňuje vztah k významným osobnostem architekta a stavebníka domu. Komise rovněž ocenila příkladnou rehabilitaci areálu vily realizovanou v letech 1996-1997 s maximálním ohledem ke stávajícím konstrukcím a prvkům, které byly ve značné míře dochovány. V původním členění je zachována i zahrada včetně bazénu s mozaikovým dnem. Citlivě obnoveno a doplněno bylo také oplocení.“

Účastníci řízení – Ing. Miroslav Palata a Ing. Lenka Palatová, uvedení výše ve výroku tohoto rozhodnutí, byli o zahájení řízení vyrozuměni podle § 3 odst. 2 zákona č. 20/1987 Sb., o státní památkové péči, v platném znění (dále jen: o státní památkové péči) dopisem Ministerstva kultury ze dne 10. 1. 2011, pod zn. MK-S 322/2011 OPP, č.j. MK 1797/2011 OPP.

V řízení se vyjádřil na základě § 3 odst. 1 zákona číslo 20/1987 Sb., o státní památkové péči, **Magistrát hlavního města Prahy, odbor kultury, památkové péče a cestovního ruchu**, který ve svém stanovisku ze dne 21. 3. 2011, č. j. MHMP 53 713/2011/Kol, doporučil prohlásit předmětný soubor za kulturní památku, jako důvod uvádí, že jde o „objekty historicky hodnotné, které se dochovaly v autentické podobě a plně splňují kritéria pro prohlášení věci za kulturní památku“.

Poradní orgán Ministerstva kultury - **Komise Ministerstva kultury** pro hodnocení návrhů na prohlášení nemovitých věcí za kulturní památku a žádostí na zrušení prohlášení nemovitých věcí za kulturní památku na svém 9. jednání dne 1. 12. 2011 doporučila prohlášení předmětného souboru za kulturní památku. Citujeme ze zápisu: „*Mölzerova vila v Praze 6 Dejvicích je dokonale zachovaným dílem architekta Františka Marii Černého, které patří k nejvýznamnějším a světově uznávaným projevům funkcionalistické vilové architektury. Objekt je po nedávné rekonstrukci zachován téměř intaktně v původním stavu. Prohlášení chráněnou památkou bude, byť opožděným, leč přece jen uplatněným nárokem na chránění vynikajících moderních staveb. Stavbu v exponovaném nároží bloku by bylo třeba zajistit i vymezením pohledových sektorů, ve kterých by měla nenarušeně působit jako dominanta. Ve své kategorii patří tato stavba k naprosto špičkovým reprezentantům historické architektury na našem území.*“

Oba účastníci řízení byli v souladu s § 36 odst. 3 správního řádu informováni v dopise ze dne 10. 5. 2011, pod zn. MK-S 322/2011 OPP, č. j. 26122/2011 OPP o tom, že již byly shromážděny všechny podklady pro rozhodnutí a byli vyzváni, aby se vyjádřili jak k nim, tak ke způsobu jejich zjištění, případně navrhli jejich doplnění v zákonem stanovené lhůtě. Této možnosti využili a po seznámení s podklady dne 26. 10. 2010 zaslal Ministerstvu kultury své stanovisko.

Této možnosti využila Ing. Lenka Palatová a dne 25. 5. 2011 se seznámila se spisem. Do protokolu neuvedla žádné připomínky, v průběhu řízení však opakovaně vyjádřila podporu prohlášení souboru za kulturní památku.

Během hodnocení Ministerstvo kultury zvážilo výše uvedené jednotlivě i ve vzájemných souvislostech. Konstatovalo, že jde o vysoce architektonicky pozoruhodné dílo, zařazené v odborné literatuře jako příklad jedné z nejpozoruhodnějších realizací funkcionalistické vilové architektury meziválečného období u nás. Objekt je dochován téměř intaktně. Z těchto důvodů Ministerstvo kultury ve shodě se všemi shromážděnými stanovisky

dospělo k závěru, že předmětný soubor je mimořádně kvalitním příkladem funkcionalistické vilové architektury meziválečného období, která se dochovala v dosti intaktní podobě. Splňuje tedy podmínky pro prohlášení věci za kulturní památku ve smyslu ustanovení § 2 zákona č. 20/1987 Sb., o státní památkové péči, ve znění pozdějších předpisů.

P o u č e n í

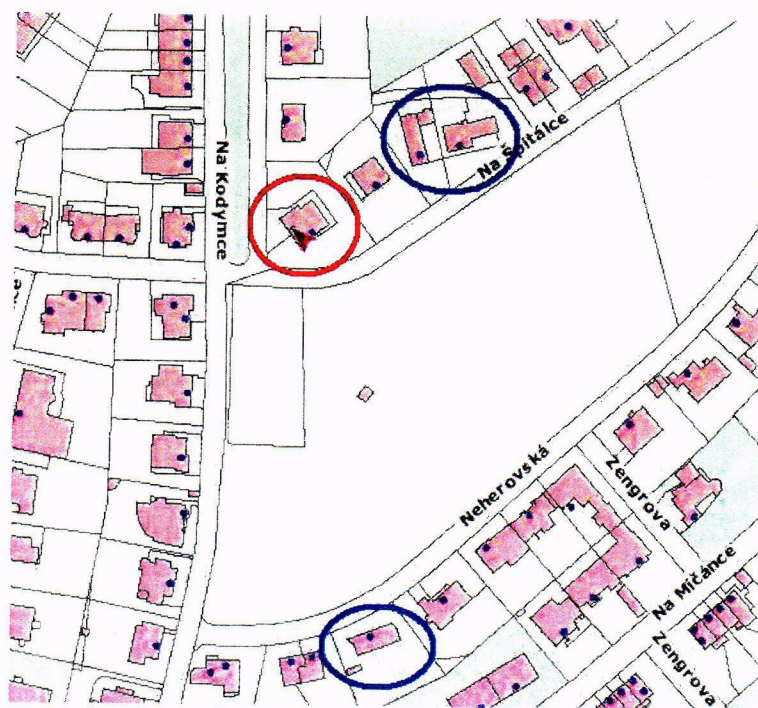
Proti tomuto rozhodnutí lze podle ustanovení § 152 odst. 1 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, v platném znění, podat ve lhůtě 15 dnů od jeho doručení rozklad. Lhůta pro podání rozkladu počíná běžet podle § 40 odst. 1 písm. a) správního řádu den následující po dni, kdy bylo toto rozhodnutí doručeno. Doručení písemnosti upravuje § 23 a § 24 správního řádu, který stanoví, že nebyl-li adresát tohoto rozhodnutí zastižen, rozhodnutí se uloží v provozovně provozovatele poštovních služeb. Jestliže si adresát uložené rozhodnutí ve lhůtě 10 dnů ode dne, kdy bylo rozhodnutí k vyzvednutí v provozovně provozovatele poštovních služeb připraveno, nevyzvedne, považuje se rozhodnutí podle § 24 odst. 1 správního řádu za doručené posledním dnem této lhůty (od tohoto dne běží v tomto případě lhůta pro podání rozkladu). Doručení písemnosti pomocí datové schránky upravuje § 17 zákona č. 300/2008 Sb., o elektronických úkonech a autorizované konverzi dokumentů, který rovněž stanoví přednostní doručování dokumentů prostřednictvím datové schránky. Nepřihlásí-li se adresát do své datové schránky ve lhůtě 10 dnů ode dne, kdy byl dokument dodán do datové schránky, považuje se tento dokument za doručený posledním dnem této lhůty. O rozkladu proti tomuto rozhodnutí rozhoduje ministr kultury. Rozklad se podává u Ministerstva kultury na výše uvedenou adresu.

v z. 

Mgr. Petra Ulbrichová
vedoucí oddělení ochrany kulturních památek
v odboru památkové péče Ministerstva kultury

V příloze: situační zákres do mapy katastru





sousedství stávajících KP (modře)